

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Alderdomsunderstøttelse i Grønland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1391).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Landsting, er enstemmigt vedtaget i Folketinget. Jeg gaar ud fra, at Lovforslagets Indhold er Landstingets Medlemmer bekendt, og vil derfor indskrænke mig til at gøre nogle faa Bemærkninger om det.

Det bestemmes i § 1, at Grønlænderne har Ret til efter det fyldte 55de Aar at faa en Alderdomsunderstøttelse. Lovforslaget er i det hele bygget op paa det samme Princip som den gamle for Danmark gældende Alderdomsunderstøttelseslov, dog med den Undtagelse, at Alderdomsunderstøttelsen allerede indtræder efter det fyldte 55de Aar. Det skyldes den Omstændighed, at Grønlænderne tidligt bliver gamle. Almindeligvis betragtes en Mand eller Kvinde deroppe ved 55 Aars Alderen som værende ude af Stand til ved eget Arbejde at skaffe sig det nødvendige til Livets Ophold.

I § 2 bestemmes det, hvilke Regler der skal iagttages ved Understøttelsens Tildeling. Det bliver Sysselraadene, som kommer til at bestemme efter Skøn, hvorefter Understøttelserne skal tildeles. I § 7 staar der, at „af Sysselkassernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelse refunderer Statskassen indtil 100 Kr. for hver Enkeltperson og indtil 150 Kr. for hvert Ægtepar, der er understøttet“. Maalt med danske Forhold maa det jo betragtes som Smaabeløb, men paa Grønland har Pengene en større Værdi, og i mange Tilfælde maa disse Summer anses for at blive Maksimumsbeløb; i alt Fald i de første Aar vil de i næsten alle Tilfælde være Maksimumsbeløb. Bevilges der større Beløb end 100 og 150 Kr., maa Sysselkasserne selv afholde Udgiften af deres egne Midler. De har ogsaa saadanne til deres Raadighed.

Det bestemmes endvidere, at hvis de

trængende har noget at besvære sig over, kan de henvende sig til Landfogeden, og at Sagen derefter indankes for Indenrigsministeren.

Det er mit Haab, at dette lille Lovforslag maa vinde det høje Tings Bifald, og at det maa blive endeligt vedtaget endnu i denne Rigsdagssamling. Det er utvivlsomt, at der oppe paa Grønland er megen Fattigdom, og det er ganske afgjort, at det forholdsvis beskedne Beløb, her er Tale om, 40 000—50 000 Kr. om Aaret fordelt til 400 à 500 Mennesker, vil have en ganske overordentlig stor Betydning, og saaledes som man kan vente, ja, med Sikkerhed kan sige, at Forholdene vil forme sig i de nærmeste Aar, hvad Indtægterne fra Grønland angaar, kan der ikke være nogen Betænkelighed ved at yde dette Beløb til de gamle Grønlændere. Jeg tror, de vil være det danske Folk meget taknemmelige for Beløbet. Jeg har hørt enkelte Rigsdagsmænd sige, at de ikke kunde forstaa, det var muligt at indføre en Lov af denne Art i Grønland, thi i Grønland havde Penge vel ikke en saa almen Anvendelse, som maa forudsættes ved en Lovgivning som denne. Heroverfor maa jeg sige, at Forholdene i Grønland naturligvis i mange Henseender er anderledes end i Danmark, men de enkelte Familier og de enkelte Mennesker lever i Virkeligheden ikke saa væsensforskelligt fra Folk her i Danmark, at der skulde være nogen som helst Vanskelighed ved at administrere Loven oppe i Grønland. Den grønlandske Befolkning staar i det hele ikke nær saa langt tilbage i almindelig kulturel Udvikling, som mange er tilbøjelige til at tro. Den er jo ogsaa stærkt fordansket, og dens Tankesæt og Skikke falder i mangt og meget sammen med Skikke og Tanker, der var raadende her i Landet i vore Bedsteforældres Tid. De, der har været i Grønland, vil have erfaret, at mangt og meget af det, man møder deroppe, i Virkeligheden er det samme, som man kender fra tidligere Tider her i Landet. Jeg anbefaler dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie og hurtige Fremme.

Degnbol: Det er jo et lille Lovforslag paa 9 Paragraffer, der her foreligger, men jeg tror, at dets Gennemførelse vil faa stor Betydning for de gamle og fattige paa Grønland. Der er særlig paa Grund af de forandrede Erhvervsforhold megen Nød deroppe, som trænger til at afhjælpes.